

AD I. COR. CAP. III.

cuntur sic, non temporis habitâ ratione per quod Christum cognoverant, sed τῆς παρηγορησῆς. Sic & Homerus & Hesiodus homines exiguâ sap. ἐπιτηπίους vocant. Vide & Ephes. IV. 14.

v. 2. γάλα ὑμᾶς ἐπίποσα

Proverbiale δὲ τῆς θήνης ἐστίν. Cice o ad Atticum XII. Philo de agricultura: ἐπεὶ ἡ νηπίσι μὲν ἐστὶ γάλα τροφή. τελείοις ἢ τὰ ἐκ πυρῶν πέμματά, καὶ ψυχῆς γαλακτώδεις μὲν αὖ εἶεν τροφαὶ καὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. Theophilus Antiochenus libro II. καὶ γὰρ νῦν ἐπὶ τὴν γεννηθῆ παιδίον, ἔκ ἤδη δύναται τὸν ἄρτον ἐσθίειν, ἀλλὰ πρῶτον γαλακτι ἀνατρέφεται, ἔπειτα καὶ πρὸ βασι τῆς ἡλικίας, καὶ ἐπὶ τὴν σερεᾶν τροφὴν ἔρχεται. Laete nutriti solent non infantes tantum, sed & ἐκτικοί: Facilius enim concoquuntur liquida. Verbum ποτίζειν habuimus Matth. X. 42. XXV. 35. 37. 42. XXVII. 48. Mar IX. 41. XV. 36. Luc. XIII. 15. Rom. XII. 20. Occurret & in hac epistolâ aliquoties.

καὶ ἔβρωμα.

Est σύλληψις. Nam de laete quidem dicitur ἐπίποσα, non autem de cibis: subauditur ergò, dedi. βρωμα hîc quod σερεᾶ τροφή Hebr. V. 12. Philo: ἔχ' ὄρας ὅτι καὶ τὸ σῶμα ἡμῶν ἔστω πρὸ τροφῆ πεπηγύαις ἢ πολυτελέσι χρεῖται τροφαῖς πρὸ τῆς δὲ ποικίλοις καὶ γαλακτώδεσιν ἐν ἡλικίᾳ τῆ βρεφώδεις;

ἔγω γὰρ ἠδύνασθε.

Et hîc subaudiendum, ferre aut concoquere. Occidit enim infantem qui ei dat panem & carnes. Maimonides ductore dubitantium l. 33. Freqventes tales in Paulo ἐλλείψεις modò nominum, modò verborum: cum simili ἐλλείψεις habes Hebræum ἵδון, id est, potero, Elaiâ I. 13. Pl. Cl. 5. in Hebræo.

Quia spirituales a nomine carnali dijudicari dixerat Apostolus, Corinthios, utpote adhuc carnales, temerè se, Apostolum Christi, aliosq; dijudicare subinfert: & quum spiritualia nondum satis capiant, esse cum ipsis ceu mulcùm adhuc carnalibus agere debuisse, monet: q. d. vitio mihi datis, quòd humilissim apud vos doctor: At si qua in hoc culpa, vestra ruditati eam adscribite, quæ me cum pueris pueriliter balbutire coëgit, quia ut maximè voluerim, non potui vobis loqui ut spiritualibus, sed ut carnalibus, vel saltem ut in-